

BEATA PISKORSKA
Instytut Nauk Politycznych
i Spraw Międzynarodowych KUL

DOI: <http://dx.doi.org/10.18290/rns.2016.44.3-11>

SPRAWOZDANIE Z KONFERENCJI EKSPERCKO-NAUKOWEJ
„KRYZYS UCHODŹCZY – KONSEKWENCJE DLA PRZYSZŁOŚCI
UNII EUROPEJSKIEJ, NIEMIEC I POLSKI”
(Lublin, 6 czerwca 2016 roku)

W dniu 6 czerwca 2016 r. na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim Jana Pawła II odbyła się konferencja ekspercko-naukowa, zorganizowana przez Katedrę Stosunków Międzynarodowych Instytutu Nauk Politycznych i Spraw Międzynarodowych KUL oraz Fundację Konrada Adenauera w Polsce, na temat „Kryzys uchodźczy – konsekwencje dla przyszłości Unii Europejskiej, Niemiec i Polski”.

Celem konferencji było podjęcie przez zaproszonych ekspertów, badaczy oraz praktyków interdyscyplinarnej dyskusji na temat faktycznego stanu kryzysu uchodźczego w Europie, projektów i możliwości wyjścia z tej sytuacji, jego znaczenia i skutków dla Unii Europejskiej, Niemiec i Polski. W toku debaty próbowano odpowiedzieć na następujące pytania: W jakim stopniu zagrożona i wystawiona na próbę jest solidarność Unii Europejskiej w kwestii kwoty rozdziału imigrantów między państwa członkowskie?, Jak Unia Europejska poradzi sobie z zaistniałą sytuacją?, W jakim stopniu konsekwencje napływu migrantów będą odczuwalne przez państwa docelowe dla migrantów, przede wszystkim Niemcy?, Czy Polska włączy się w trudną debatę, wykazując solidarność z wartościami europejskimi?

Konferencja składała się z dwóch sesji tematycznych, w czasie których wystąpiło ośmiu prelegentów z różnych środowisk naukowych w Polsce. W gronie zaproszonych gości znalazł się również prof. dr hab. Andrzej Kidyba, konsul honorowy RFN w Lublinie. Referat przewodni na temat postrzegania kryzysu z punktu widzenia władz Niemiec, wygłosił Martin Koppernock, kierownik Wydziału ds. Polityki Społecznej Ambasady Republiki Federalnej Niemiec w Polsce. W pierwszej części konferencji referaty zaprezentowali: dr hab. Andrzej Podraza, prof. KUL, kierownik Katedry Stosunków Międzynarodowych KUL („Geopolityka syryjskiego kryzysu uchodźców”) oraz dr hab. Wojciech Gizicki, z INPiSM KUL („Kryzys migracyjny – dlaczego „niewdzięczna” Europa Środkowa nie chce wspomóc „szlachetnej” Europy Zachodniej?”). Po wystąpieniach odbyła się 20-minutowa dyskusja.

W drugiej części przygotowane referaty wygłosili: dr Andrzej Szabaciuk z INPiSM KUL („Integracja imigrantów/uchodźców w Polsce: potencjalne wyzwania i zagrożenia”), dr Martin Dahl z Uczelni Łazarskiego („Europejski kryzys migracyjny i jego konsekwencje dla Republiki Federalnej Niemiec – aspekty polityczne, społeczne i gospodarcze”)

oraz dr Paweł Olszewski, ISP PAN („Migracje do Unii Europejskiej a niestabilności”). Na zakończenie problematykę konsekwencji kryzysu dla Unii Europejskiej zaprezentowała dr Beata Piskorska z INPiSM KUL, w referacie pt. „«Unia Europejska wielu kryzysów» – konsekwencje dla wizerunku na arenie międzynarodowej”. Po krótkiej dyskusji podsumowała ona efekty konferencji.

Konferencja umożliwiła promocję ważnej problematyki współczesnego kryzysu uchodźczego w środowisku naukowym, a także wymianę poglądów i ocenę sytuacji w tym przedmiocie. W czasie konferencji zostały wypracowane konstruktywne wnioski oraz zaproponowane rekomendacje na przyszłość.

AGNIESZKA ZARĘBA
Instytut Nauk Politycznych
i Spraw Międzynarodowych KUL

DOI: <http://dx.doi.org/10.18290/rns.2016.44.3-12>

SPRAWOZDANIE
Z OGÓLNOPOLSKIEJ KONFERENCJI NAUKOWEJ
„NEGOCJACJE W XXI WIEKU – TEORIA, PRAKTYKA I ZNACZENIE”
(Lublin, 29 listopada 2016 roku)

W dniu 29 listopada 2016 r. Instytut Nauk Politycznych i Spraw Międzynarodowych KUL, Fundacja Konrada Adenauera w Polsce, Fundacja Rozwoju KUL oraz Instytut Sądecko-Lubelski zorganizowały ogólnopolską konferencję naukową pt. „Negocjacje w XXI wieku – teoria, praktyka i znaczenie”.

Zagadnienie negocjacji zazwyczaj potocznie kojarzone jest z dziedziną biznesu i relacji międzyludzkich. Negocjacje to również jeden z istotnych elementów stosunków międzynarodowych, zwłaszcza dyplomacji. Ich rozwój i znaczenie nastąpił w szczególności po drugiej wojnie światowej. Wówczas system wielostronnych negocjacji zapobiegł eskalacji konfliktów międzynarodowych. Analizując zainteresowanie negocjacjami z perspektywy międzynarodowej, można zaobserwować rozwój dyplomacji konferencyjnej w XIX wieku, następnie rozwój organizacji międzynarodowych i dyplomacji wielostronnej w XX wieku, natomiast uwielostronnienie stosunków międzynarodowych nastąpiło w XXI wieku. Ten ostatni proces można określić jako proces „permanentnych negocjacji”, które toczą się na wielu poziomach struktur międzynarodowych i ponadnarodowych.

Celem konferencji była dyskusja ekspertów, badaczy oraz praktyków na temat negocjacji, teoretycznego ujęcia zagadnienia, praktyki i znaczenia samego procesu, jak i jego skutków. Formuła konferencji miała charakter interdyscyplinarny. Do debaty naukowej zaproszono specjalistów nauk politycznych, prawnych, historycznych, z zakresu stosunków międzynarodowych, europeistyki, komunikowania społecznego i międzynarodowego.